

Залишитись Господові вірним - Джерело

Написав Юлія Тонего
Четвер, 21 липня 2016, 13:33

"Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя"
Об. 2:10

Те, про що я хочу розказати,
Трапилось давно. Це був той час,
Коли за Христа ішли страждати,
Навіть смерть приймаючи не раз.

Було дуже холодно надворі.
Снігові замети - де не глянь.
Аж блищали від морозу зорі.
І цю ніч обрали для знущань.

Групу християн на лід штовхнули.
В них забрали одяг і взуття,
Щоб нікчемними себе відчули
І щоби злякались за життя.

А вони стояли. Від морозу
Аж білили. Може, й плакав хтось,
Та відразу замерзали сльози.
Їх побачити катам не довелось.

Враз у небо здійнялася пісня
Про Христа, Його святу любов.
І хоч воїни гукали злісно,
Та крізь ніч лилася знов і знов.

Міцно взявшись за замерзлі руки,
Всю любов до Господа несли.
І не слабли пісні тої звуки,
А щораз сильнішими були.

Вже й солдати добре перемерзли.
Щоб зігрітись, розвели вогонь.
Раптом один з них, найбільш кремезний,
Рот прикривши рупором долонь,

Гучно мовив: "Хто з вас хоче жити,
Нехай змовкне та іде до нас.
Зможе він біля вогню сидіти.
Швидше думайте, поки є час!"

Обірвалась пісня, бо відразу
Після слів тих із плачем один
Вигукнув таку болючу фразу:

Залишитись Господові вірним - Джерело

Написав Юлія Тонего
Четвер, 21 липня 2016, 13:33

"Я вже більше не християнин!"

І побіг скоріше між солдатів
До вогню, ховаючи лице.
Як же вони стали реготати:
"Хто з вас другим зважиться на це?"

Ну а ті розгублено мовчали:
Розірвавсь їх братерський круг.
Боляче було, хоча і знали,
Що не кожен міг знести наруг.

Тільки як же буде тепер жити
Він, що зрікся в мить оцю Христа?
Ще ж лишилось трохи потерпіти,
І Господь зніме цього хреста...

Заспівали знову. Дуже тихо.
Голос в кожного із них тремтів.
Серед вигуків й гучного сміху
Вже не чути було пісні слів.

І тоді, наперекір усьому,
Кинув зброю молодий солдат.
Все, що з теплого було на ньому,
Зняв і від своїх ступив назад.

"Моє серце відтепер не з вами.
Я так хочу бути серед них!"
Повернувся й босими ногами
Впевнено пішов в холодний сніг.

Він з'єднав собою їхнє коло,
Посміхнувся щиро і сказав:
"Треба, щоби спів такий ніколи,-
Чуєте?- ніколи не змовкав!"

Знов лилася пісня. В ніч летіли
Невимовна радість і хвала.
І була в тій пісні дивна сила,
Що над смертю всіх їх піднесла.

Залишитись Господові вірним.
Що б не сталось, все перенести.

Залишитись Господові вірним - Джерело

Написав Юлія Тонего
Четвер, 21 липня 2016, 13:33

Все прийняти з рук Його покірно
І без нарікань йти до мети.

Не зректися у важкі хвилини.
Не засумніватися у Нім.
Не забути, що Він не покине,
Бо назвав уже дітям Своїм...

Дай нам, Боже, так життя прожити,
Все тримати міцно, що Ти дав,
Своїм місцем в Церкві дорожити,
Щоб до Себе потім Ти прийняв.